22-27. Régi könyveink azt a tételt állították fel: [illegible] hogy a
szivárvány annak jegyeként, melyek e szavakkal kezdődnek: „és volt” csak szomorú
eseményekkel tudatnak velünk. Másik része az Írásmagyarázóknak nem akarta
e tételt állandó igazságát elismerni; ámde mindannyian megegyeznek abban,
[illegible] hogy az olyan történeti elbeszélés, melyet e szavakkal
kezdődik: „és volt az ő napjaiban” az régi fájdalmat keltő szomorúságról
értesít bennünket. — Fájdalmas megpillantódás hatja át szívünk valóságát, midőn
a múltban kutató elmeinkkel felidéztünk egy kedves emléket, melyet eltűnt
immár testi szemeink elől, s melyről csak annyit mondhatunk, hogy „volt”,
de csakhamar megnyugvást találunk a gondolatban, hogy mi emberek az
idő keletét meg nem köthetjük, s imádattal borulunk le isten előtt, ki szeretete
bevégezett pályafutása után az áldást örökölő napot az alkonyat órájára mégé-
de homályt merítünk megnyugvást, midőn fájdalmától folyadult szivünkben
olyan emlékre kél a múltnak, amelyre elfogott lélekzettel azt kell mondanunk:
„és volt az ő napjaiban, élete legszebb korában, midőn megakadt az idő
forgása s szem jutva fel az élet delelőpontjára már elsötétült, már azt kell
róla mondanunk, hogy „volt”. Alig 24 éves, s már meghalt, már az emberek szemeik-
ki rejthet keblében oly érzékeny szivet, melyet meg nem dobbanna s szinte rém-
véttel nem közeledünk e koporsóhoz, melytől e valóságával felfakadozik kényeink
forrását, hogy árgain keresztül mintegy porbe nállva az isteni végzéssel kérdik:
Miért született? Miért élt addig is? Azért plántáltatt-e ő isten oly véletlenül szerű
szivet a nőtlen keblébe ámde, amelyhez reszketve érkőtek kényen nétfosló élet-
fonala fölött, hogy azt már ily korán sírba helyezzék? Ó nagyon is érthető, hogy
e pillanatban panaszraink fájdalmas kérdések jönek ajkainkra e koporsó fölött,
melyben egy életének legszebb korában, nehéz szenvedések közt elhunyt ifjú ha-
lott feküszik. Nem menthette meg az önfeláldozó szülői gond és szeretet, sem
a tudomány, sem az ifjúi élethő szemmérnek sem a közszemlélet, sem a buz-
gó imádság, melyet szivetekből szegett szeretett élete ért; nem, semmi sem menthette
meg s itt feküszik halotti ágyán, mint a szivatartó tört fehér liliom. Mit be-
szélnek koporsója fölött? [illegible] Mivel vigasztalatok csaszbaborult szülő-
szolgáltatt-e szétek vigaszt az, hogy a halál angyala megváltásul korán számára,
megváltott a korszú szorongó betegségéből, melyet komor homályba burkolta a ti
családi otthonotokat? Ó nem ismeri az a szülői szivet, ki ily szomorú vigasznak
balzsamát nyújtaná a sajgó sebre; innen naponta láthatjuk, hogy szenvedőink
legodaadóbb szeretetével azon gyermekére vagy kodik a szülő, ki testi kínban
sinlődik, s valyon mi emberek nem-e megszabadásával gyakedünk téle-
a fölvidító napsugár után, melyet a zord téli ködlepel mögött ~~mintegy betegágyát~~
borító bágyadtsággal ~~tétja~~ be a pályát, valyon megnyugodunk-e ha e köd-
fátyolbürkölte nap eltűnne a láthatárról, mielőtt elérkezett volna ideje? —
De találgatok vigaszt az Írás szavában, melyet kinyitva kivetné isten parancsát:
[illegible] Oltárt építs számomra a föld porából, s azon
hord meg a tetjes s a békaáldozatát. Oltár volt kőtetek, szomorodott szülők
hagyjon leányotok, oltár, melyről tudjátok hogy több-utóbb a föld porába jog
összeomlani, s nagyságában megkoszúdtok a tetjes áldozatot a hűségs
szeretet tömjénnyel. Követtétek az istenni parancsot, megtettetek minden
mi hatalmatokban állt, nem védelmet bennetekkel a lelkiismeret

hogy tán mulatkát szövetkeztek volnak el az oltár szolgálatában.
A'lsó szárnyas lila szárnyával az örömnek lépjetek hát ma a föld porába
vájt oltár elé s hozzátok meg gyülj sk a béleáldozatot is, a mivel
kibékülési áldozatát Isten rendelése iránt. ~~szánjatok~~ Minek be-
tegszége kínos napszolgáját oly hűségesen gyönyörű karokkal vetettétek
meg, kisérjétek most önmegadásteli szegény lélekkel örök pihenő-
helyéhez; véki immár nem fáj semmi, szavatlanul fog pihenkedni,
ki pedig bemutatok le Isten elött s imádtozzatok:

Nagy Akadon 1894. január 28.

Hausner Amália.

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ver 11/318